

19 Martie **Isus Cheamă pe cei mai neînsemnați** **Isus vorbește cu femeia Samiteană**

Textul biblic: Ioan 4:1-15,28-30,39-41

Versetul de aur

Mulți samariteni din cetatea aceea au crezut în Isus din pricina mărturiei femeii, care zicea: "Mi-a spus tot ce am făcut." Ioan 4:39

Introducere

Evangelhia după Ioan a fost scrisă mai târziu decât cele ale lui Matei, Marcu și Luca, probabil în anii 80 sau 90AD. Probabil că apostolul Ioan a scris Evangelhia din Efes, conform tradiției bisericești de mult timp. Calitatea de autor a lui Ioan este stabilită în primul rând prin identificarea lui ca ucenicul iubit (Ioan 13:23; 19:26; 20:2; 21:7, 20, 24). După cum începe textul nostru din Ioan 4, Isus și ucenicii săi au plecat din Iudeea și se îndreptau spre Galileea (Ioan 4:3), unde a fost sediul misiunii sale (Matei 4:13-16). Pentru această călătorie, Isus a ales să nu urmeze una dintre cele două rute mai lungi care i-ar permite să evite Samaria (Ioan 4:4), așa cum făceau alți evrei. Samaria era regiunea centrală a ceea ce fost împărăția lui Israel, cu Iudeea la sud și Galileea la nord. Călătoria între Ierusalim și regiunea Galileii ar dura aproximativ trei zile pe drumurile romane fără primejdiile care treceau prin Samaria.

Contextul lecției

I. Străinul de la Fântână 4587-15)

A. Dă-Mi să beau (v 7-9)

La Sihar cam pe la ceasul al șaselea (amiaza), Isus a ajuns la această fântână despre care se știa că a fost făcută de Iacov (Ioan 4:5→). Era neobișnuit ca cineva să fie la fântână la acea oră, deoarece căldura era cea mai mare. Din cele mai vechi timpuri, femeile erau cele care scoteau apă din fântână. O femeie samariteană care probabil a fost exclusă din cercul femeilor pentru faptul că nu avea soț, a venit la fântână la acea oră din zi să scoată apă. Dar în drumul către Galileea au trecut prin Samaria, și pentru că le era foame, ucenicii s-au dus să cumpere mâncare (În mod obișnuit, ei nu acceptau mâncare ca dar de la samariteni, dar puteau să cumpere de la samariteni) Faptul că Isus a cerut apă de la acea femeie, a fost ceva neobișnuit. În primul rând exista o dușmănie între evrei și samariteni (de aproape 700 de ani), iar apoi acea femeie nu avea soț, și era și samariteană. Era ceva neobișnuit ca un evreu să ceară ceva de la un samaritean. Toate aceste tulburări religioase au dus la o religie samariteană care venera doar cărțile lui Moise (primele cinci cărți ale Bibliei, numite Pentateuh).

B. Bunătatea spirituală (v. 10–15)

Această femeie samariteană, nu știa despre acest dar al lui Dumnezeu în sens spiritual sau despre adevărata identitate a lui Isus. Femeia nu înțelesese încă că Isus vorbea mai degrabă despre adevăruri spirituale decât despre realități fizice. Isus ar avea nevoie de ceva cu care să scoată apă din fântână. Samaritenii se trag din fiii lui Iosif, Efraim și Manase. Dar din cauza divergenței celor zece triburi ale lui Israel față de cele două din sud, cunoscute sub numele de Iuda, evreii i-au considerat pe samariteni ca pe niște străini

(Luca 17:16–18). Această fântână poate fi vizitată și astăzi. Are o adâncime de peste 33 de metri și, probabil, a fost și mai adâncă pe vremea lui Isus. La fel ca evreii, samaritenii aveau un mare respect pentru Avraam, Isaac și Iacov; iar femeia a crezut că Isus nu poate fi mai mare decât părintele lor Iacov. Referința pe care o face Isus la apa vie, este o nevoie spirituală. Tot așa cum avem nevoie de apă pentru corp, avem nevoie și de „apa vie” care este Duhul sfânt.

II. Trezirea din Samaria (Ioan 4:28-30, 39-41)

A. Cine este acest om? (v 38-30)

Faptul că femeia a plecat în grabă fără de găleată, ne face să înțelegem că această femeie a fost uimită de cunoștința lui Isus despre situația ei, și în loc să o facă de rușine, Isus a folosit această ocazie pentru a o convinge cine este el.

B. Revelația identității (v 39-41)

Această femeie, deși nebăgată în seamă de societatea timpului, a devenit evanghelistă. Ea a fost cea care a făcut de cunoscut pe Isus samaritenilor, și a făcut pe unii oamenii din cetate să creadă în Isus.

Faptul că Isus a rămas cu samaritenii două zile a făcut o ruptură în obiceiurile Iudaice.

În Fapte 8:4-25, se arată că Evangelhia s-a răspândit în Samaria prin lucrarea lui Filip, evanghelistul, fundamentul pentru acest succes a fost pregătit, fără îndoială, de evenimentele petrecute la fântână.

CONCLUZII:

Slujirea lui Isus pe pământ nu a avut limite bazate pe bariere omenești tipice. Întâlnirea lui cu femeia samariteană este un prim exemplu. În prezența lui Isus, multe dintre limitele pe care le-am pus noi sau pe care le-au pus alții în jurul nostru dispar (Romani 3:22; 10:12; Galateni 3:28-29; Efeseni 2:11-22). Pe măsură ce ne găsim identitatea în Isus, putem deveni canalul milei și harului pentru cei pe care îi întâlnim. Apa vie pe care ne-o dă Isus este disponibilă acum și va continua să curgă în noi până când vom ajunge la capăt. Darul pe care îl găsim în Isus nu este un lucru care stagnează; ne mută de la vechi la nou, de la moarte la viață, de om pierdut la om nou, robi fără de plată; ceea ce înseamnă că suntem mântuiți!

Ce trebuie să memorăm: Folosește orice ocazie ca să dai apa vieții lui Isus la orice persoană.